

Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, Ústav bohemistiky

Posudek bakalářské práce

Autor práce: **Zdeňka Kinclová**
Studijní obor: **ČJu-SVu-SZu**
Název práce: **Česko-budějovická mluva ve třech generacích**
Pracoviště: **PF JU, Katedra slovanských jazyků a literatur**
Oponent práce: **Mgr. Josef Kameník**

HODNOCENÉ ASPEKTY PRÁCE		A	B	C	N	NN
1	Samostatnost zpracování, porozumění problematice, originalita práce			X		
2	Formulace cílů práce a jejich splnění		X			
3	Koncepce a struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)			X		
4	Práce s literaturou/ s prameny (stav bádání, využití databází, práce s cizojazyčnou literaturou, interpretace a kritická reflexe textů, výběr a úplnost pramenné databáze, její kritika a interpretace)			X		
5	Adekvátnost použitých metod a jejich aplikace		X			
6	Formulace závěrů, příp. výsledky výzkumu			X		
7	Formální stránka práce (grafická úprava, jazyková a stylistická úroveň)			X		
8	Formální stránka práce (citační praxe a bibliografické odkazy)	X				

A = Výborně	B = Velmi dobře	C = Dobře	N = Nelze hodnotit	NN = Nevyhověl/a
-------------	-----------------	-----------	--------------------	------------------

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Předložená bakalářská práce je zpracováním dialektologického výzkumu, jehož rozsah odpovídá nárokům na standardní práci tohoto typu, avšak jeho provedení dalece zaostává za průměrným vysokoškolským textem.

Z hlediska formálního autorka zvládla práci s literaturou a cituje jednotně dle zvolené normy. Práce je korektně opatřena seznamem literatury a přílohami souvisejícími s obsahem.

Úvod práce je věnován městu, v němž výzkum probíhal, a jeho historii. V dalších kapitolách autorka probírá obecně dialektologické otázky a třídění, připravujíc si půdu pro vlastní výzkum. Tato teoretická část však sestává převážně z citací a parafrází odborné literatury, která není nijak interpretována ani srovnávána. Následuje metodologická kapitola, již autorka zdvojuje, aniž by bylo patrné, proč tak činí – kapitola „Fáze dialektologického výzkumu“ obsahuje obecná poučení pro badatele převzatá z publikace Ireny Bogoczové, kapitola „Metodologie výzkumu“ se zabývá vlastním postupem autorky, ale sdělení obojího je naprosto totožné.

Samotnému výzkumu se věnuje praktická část bakalářské práce. Rozbor pořizovaných nahrávek je vypracován pečlivě, avšak z metodologického pohledu jej omezuje prohlášení autorky ze stran 45 a 50, na nichž specifikuje, že nahrávky byly pořizeny zprostředkovaně pomocí *kamarádek*, tedy zřejmě bez autorčina osobního dohledu. Další kapitola je věnována lexikálnímu rozboru, ten je však realizován pouze jako krátký a očividně nahodilý slovníček jihočeských *regionalismů*, v němž autorka shromáždila různorodé a navzájem nekonzistentní lexémy bez patřičného komentáře či třídění, nevěnujíc se ani zdroji těchto jednotek.

Závěr práce pak dochází k očekávanému zjištění, že dialektické prvky z řeči obyvatel města Českých Budějovic mizí a jsou postupně nahrazovány prvky interdialektu. Tento závěr, jakkoli je založen na skutečných datech a odpovídá jim, je však formulován v rozsahu, který by byl schopen sestavit i člověk bez vysokoškolského vzdělání.

Formální stránka předložené práce trpí dalšími nedostatky. Byť autorka studuje jako jeden ze svých hlavních oborů český jazyk, v práci se nachází vysoké množství gramatických i logických a stylistických chyb. Autorka nezvládá užívání čárek (... *se shání po klubkách aby pověsila prádlo*, s. 5; ... *a velkou mušli, která je pod Samsonem přivezlo do města 62 koní*, s. 12; ... *vždy tak aby o tom nevěděl*, s. 39; apod.), používání zájmen (*spiklenců, jež byli popraveni*, s. 1; *strážný, jež zodpovídal*, s. 13; *jazyk, jež má*, s. 17; apod.) a psaní velkých písmen (*památník Obětem 1. sv. války*, s. 13; *na Českou zemi*, s. 20; *v české republice*, s. 24; apod.). Autorka projevuje snahu o používání prostředků vyššího stylu, leč tyto prvky aplikuje gramaticky nesprávně a bez stylistické harmonie, kombinujíc je s hovorovými výrazy. Nadužívá spojek *a tedy* a *přičemž*, nezdání je možno nalézt souvětí, v němž se tyto spojovací výrazy objevují i několikrát. Z hlediska logického působí úsměvně prohlášení, že v dominikánském klášteře žil řád dominikánů (s. 11).

Popsané nepatříčnosti lze jistě přičíst na vrub spěchu při psaní práce a je možno předpokládat, že by je pečlivá kontrola mohla odhalit, což se týká i mnohých překlepů (*ranné industrializace*, s. 9; *úsek manětínským, stříbrský a ...*, s. 27; *na západné Moravě*, s. 27; apod.). Celkově práce působí dojmem nedodělku, který se pokouší dosáhnout požadovaného počtu stránek zařazováním kapitol, které přímo nesouvisí s hlavním tématem.

Z popsanych důvodů sice **doporučuji práci k obhajobě**, ale předkládám autorce následující otázky:

Jakým způsobem probíhal sběr jazykového materiálu? Jak se na výsledku mohl projevit fakt, že některé nahrávky pořizovaly jiné osoby než autorka sama?

Na základě čeho byla sestavena kapitola „Lexikální rozbor“? Lze tyto výrazy najít v relevantní odborné literatuře či jde o první případ jejich zachycení? Může autorka nějakým způsobem okomentovat jejich výběr, interpretovat je či uvést do historických souvislostí? Proč se o nich autorka v závěru nezmiňuje?

Jaký typ vět vedlejších většinou uvozuje spojovací výraz „který“ a jaký typ spojovací výraz „aby“? Jak je v těchto případech postupováno při práci s čárkami?

Jak se skloňuje zájmeno „jenž“?

Jaká jsou obecná pravidla pro psaní velkých písmen v názvech významných budov a objektů?

Jaký je rozdíl mezi slovy „raný“ a „ranní“?

Navrhovaná klasifikace: **dobře**

V Českých Budějovicích 31. 7. 2016

.....
podpis oponenta bakalářské práce